

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11Csp/29/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201238
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5617201238.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci žalobkyne Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154 , zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému K. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX, okres Č., toho času K. Š.Y. XXX/X, X. S., pre zaplatenie 2 959,73 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e v časti o zaplatenie sumy 308,02 eura spolu so 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 20. 04. 2014 do zaplatenia.

II. Žalovanému súd u k l a d á zaplatiť žalobkyni sumu 102,77 eura spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 06. 04. 2017 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V zostávajúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Súd žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov konania

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15. 02. 2017 sa pôvodná žalobkyňa, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 2 959,73 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila dňa 16. 11. 2010 Zmluvu o pôžičke č. 8006308, na základe ktorej mu poskytla celkovú sumu pôžičky 9 648,- eura. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať pravidelnými 120 mesačnými splátkami po 85,95 eura, pričom ku dňu podania žaloby zaplatil len sumu 4 809,39 eura. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobkyňa ho dňa 01. 03. 2014 listom vyzvala k úhrade dlžných splátok a upozornila ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalobkyňa dňa 19. 04. 2014 úver zosplatnila. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný zaplatiť celkovo 7 548,94 eura a vzhľadom k tomu, že zaplatil len časť pohľadávky vo výške 4 809,39 eura, žalobkyňa si uplatnila rozdiel spolu s nákladmi, ktoré jej vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 220,18 eura, spolu 2 959,73 eura.

2. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 07. 07. 2017, sp. zn. 11Csp/29/2017 súd pripustil, aby na miesto pôvodnej žalobkyne do konania vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že uplatnený nárok neuznáva, lebo zmluva o pôžičke nemá zákonom predpísané náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, pričom nečitateľné všeobecné podmienky ani samotná zmluva neobsahuje žiadne ustanovenie, na základe ktorého by bola na to oprávnená,

taktiež nebol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak žalobkyňa pristúpila k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru na základe predžalobnej upomienky, je potrebné, aby bližšie špecifikovala, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania, koľko splátok uhradil a akým spôsobom boli započítané. Súd pritom musí ex offo prihliadnuť na premlčanie jednotlivých splátok.

4. Žalobkyňa podaním zo dňa 30. 08. 2017 zobrala žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 220,18 eura s príslušenstvom titulom uplatnených zmluvných poplatkov a v časti o zaplatenie sumy 87,84 eura s prísluňajúcim úrokom z omeškania, nakoľko žalovaný uhradil dňa 15. 06. 2017 sumu 15,06 eura, dňa 18. 07. 2017 sumu 30,11 eura a dňa 28. 08. 2017 sumu 42,67 eura. Uviedla, že žalovaný sa zmluvou o pôžičke zaviazal celkovo zaplatiť 10 314,- eur vrátane sumy poistenia, pričom do predčasného zosplatenia pohľadávky zaplatil 3 102,80 eura, po zosplatení sumu 1 706,59 eura a po podaní žaloby sumu 87,84 eura, spolu 4 897,23 eura. Žalobou uplatnená pohľadávka pozostávala z dlžnej istiny vo výške 2 739,55 eura, ktorá predstavuje dlžnú sumu úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok a zo zmluvných pokút a poplatkov vo výške 220,18 eura. Žalobkyňa poukázala na to, že zmluva bola písomne uzatvorená a že obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z.

5. Žalovaný v podaní zo dňa 28. 08. 2017, ktorým sa ospravedlňoval z neúčasti na pojednávaní namietal, že žalobkyňa nie je v konaní aktívne vecne legitimovaná, nakoľko došlo k postúpeniu pohľadávok na základe ustanovenia obchodných podmienok právneho predchodcu žalobkyne, podľa ktorých veriteľka môže postúpiť pohľadávku zo zmluvy avšak dlžník bez súhlasu veriteľa takého oprávnenie nemá. Ide teda o dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Zároveň vzniesol námietku premlčania, nakoľko žalobkyňa si svoj nárok titulom bezdôvodného obohatenia neuplatnila v premlčacej dobe. Podľa žalovaného je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, lebo zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Na záver uviedol, že po podaní žaloby uhradil 87,84 eura, čiže žalobkyni vznikol nárok maximálne na sumu 102,77 eura.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal aj v neprítomnosti strán sporu, ktoré sa včas z neúčasti ospravedlnili, pričom z dôležitých dôvodov nepožiadali o jeho odročenie.

7. Zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 8006308 zo dňa 16. 11. 2010 súd zistil, že medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovaným malo dôjsť k uzavretiu zmluvy, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanému pôžička vo výške 5 000,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutú pôžičku vrátiť 120 mesačnými splátkami po 80,40 eura. Pri dohodnutej ročnej úrokovej sadzbe 15,98, RPMN 15,98 %, priemernej hodnote RPMN 18,48 % tak predstavovala celková suma pôžičky 9 648,- eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli vyčíslené sumou 4 648,- eur, s tým, že termín konečnej splatnosti bol stanovený na mesiac november 2020. Súčasťou zmluvy bol aj údaj o mesačnej výške poistenia 5,55 eura, nakoľko podľa časti VI. zmluvy mal žalovaný požiadať o štandardný súbor poistenia. Na predloženej zmluve absentuje podpis žalovaného.

8. Z predloženého prehľadu splátok a úhradu súd zistil, že žalovaný do podania žaloby zaplatil celkovo 4 809,39 eura.

9. Predžalobnou upomienkou zo dňa 01. 03. 2014 pôvodná žalobkyňa vyzvala žalovaného na bezodkladné uhradenie nedoplatku na splátkach vo výške 265,59 eura, pričom ho súčasne upozornila, že ak ku 06. 04. 2014 nedôjde k úhrade, bude oprávnená úver zosplatiť. Predmetná upomienka bola doručovaná žalovanému na adresu V. XXX, XXX XX X. S.

10. Podľa § 144 C. s. p., žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 C. s. p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods. 1 C. s. p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. V súlade s citovaným ustanovením súd konanie zastavil v časti o zaplatenie 308,02 eura a k tomu prísluňajúcemu úroku z omeškania tak, ako je to uvedené v I. výroku tohto rozsudku.

14. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o účelovej pôžičke, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

18. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcom osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

19. Z obsahu zmluvy o pôžičke jednoznačne vyplýva, že predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Súd nemal pochybnosti o tom, že žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 5 000,- eur, čo je zrejme aj z jeho konania, keďže doposiaľ žalobkyni zaplatil sumu 4 897,23 eura. Predmetná zmluva však nebola uzatvorená písomne, tak ako to vyžaduje zákon č. 129/2010 Z. z., lebo na nej absentuje podpis žalovaného. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa pre platnosť písomného právneho úkonu vyžaduje podpis konajúcej osoby, v danom prípade veriteľa a dlžníka. Súd preto konštatuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému na základe Zmluvy o pôžičke č. 8006308 zo dňa 3. 11. 2010 je bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu súd žalobe vyhovel len v časti o zaplatenie 102,77 eura, ktorú žalovaný doposiaľ nesporne žalobkyni titulom získaného úveru nezaplatil.

20. V nadväznosti na vznesené námietky premlčania súd konštatuje, že tieto sú nedôvodné a súd na ne nemohol pri rozhodovaní prihliadať. Pôvodná žalobkyňa doručovala výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanému na adrese V. XXX, X. S., ktorá neexistuje. Žalovaný má hlásený trvalý pobyt v Obci V. Č.. XXX, v okrese Č., pričom v X. S.Š. ulica V. nie je. Naviac, zo zmluvy o poskytnutí pôžičky vyplýva skutočný pobyt žalovaného na adrese K.. Š. XXX/X, X. S.. Z uvedeného dôvodu sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že pôvodnej žalobkyni nevzniklo právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. V takom prípade mohol žalovaný úspešne vzniesť námietku premlčania len tých splátok, ktorých zročnosť nastala pred 15. 02. 2014. Od uzatvorenia zmluvy ide o 40 splátok vo výške po 85,95 eura, čo predstavuje sumu 3 438,- eura. Žalovaný však nesporne splatil z úveru sumu 4 897,23 eura, teda za situácie, keď je úver bezúročný a bez poplatkov, zaplatil tými splátkami časť istiny úveru a preto nie je dôvod na to, aby vznášal námietku premlčania. Súd tu zároveň poukazuje na ustanovenie § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu.

21. Z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená písomne, súd žalobe vyhovel len v časti o zaplatenie 102,77 eura, ktorá predstavuje rozdiel poskytnutej pôžičky a úhrad žalovaného. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol, lebo žalobkyni nevzniklo právo na žiadne príslušenstvo úveru.

22 Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba D. U. G. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu..

25. Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

26. Žalobkyňa žiadala priznať úroky z omeškania od 20. 04. 2014, keď svoj nárok odvíjala od dátumu mimoriadnej splatnosti úveru k 19. 04. 2014. Nakoľko žalovanému nedoručila výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v konaní nebolo preukázané ani doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, súd žalobkyni priznal zákonné úroky z omeškania odo dňa, kedy sa žalovaný preukázateľne dozvedel o omeškaní, to znamená odo dňa doručenia žaloby na vyjadrenie.

27. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalovaný mal síce prevažný úspech v spore, keď jeho úspech predstavoval 94 %, avšak nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli, nie je potrebné a súladné so zásadou hospodárnosti konania postupovať po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Súd zároveň zdôrazňuje to, že súdnym rozhodnutím nemôže byť priznaná výška nulových trov konania, ktorý postup by bol okrem neúčelnosti aj nehospodárny.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená osoba môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.